

I. R. O. Z.

door P. Hovart, directeur van
het Rijksstation voor zeevisserij.

De afkorting die boven dit artikel staat, wordt in het bedrijf, vooral de jongste jaren, steeds meer en meer gehoord, zodat het goed is — nu we met de Kerstdagen wat tijd hebben om te lezen — deze organisatie even door te lichten; voor het bedrijf mogen en moeten de activiteiten van deze instelling wel eens naar voren worden gebracht. Het is immers niet overdreven voorop te stellen dat deze organisatie één van de pijlers is waarop de visserij de laatste tijd is gaan drijven. We komen hier straks op terug.

Eerst dit: I.R.O.Z. staat voor Internationale Raad voor het Onderzoek van de Zee (met zetel te Kopenhagen).

Het is de oudste intergouvernementele organisatie die zich met de studie van de zee inlaat. De Raad werd immers in 1902 opgericht en de stichtende landen waren Denemarken, Duitsland, Nederland, Groot-Brittannië, Rusland en Zweden.

België werd lid in 1903.

Momenteel zijn 18 landen lid van de Raad, nl. België, Canada, Denemarken, de Duitse Bondsrepubliek, Finland, Frankrijk, Ierland, IJsland, Nederland, Noorwegen, Polen, Portugal, Spanje, het Verenigd Koninkrijk, de Verenigde Staten, de USSR en Zweden.

Het werkveld van de Raad is dan ook het noordelijke gedeelte van de Atlantische Oceaan en aanpalende zeeën, met inbegrip van de Baltische Zee en ook de wateren ten Noordwesten van Afrika en rond het Iberisch schiereiland.

De Raad is in de eerste plaats een wetenschappelijk forum zowel voor de uitwisseling van informatie, als voor gezamenlijke onderzoeksprojecten in verband met de exploratie, exploitatie en de verontreiniging van de zee. In dit licht kan de Raad kennis verzamelen die alleen al uit wetenschappelijk oogpunt van uitzonderlijk belang is. Hier kan bijvoorbeeld worden verwezen naar een recent rapport over de toestand en de evolutie van de visserij van de meest belangrijke commerciële vissoorten. Er kan ook worden verwezen naar de symposia die door de Raad regelmatig worden georganiseerd en die toelaten bepaalde onderwerpen kritisch te beschouwen en discussies op gang te brengen.

Uiteindelijk blijft de visserij hierdoor niet in de stroomversnelling van de vooruitgang ten achter. En voor de toekomst van het bedrijf is dit o.i. van onschatbare waarde.

De Raad treedt echter ook op als adviserend orgaan, als « brain trust », inzake de bescherming van de visstocks en de verontreiniging van de zee.

Met betrekking tot de bescherming van de visstocks maakt hij voorstellen over aan de Noordoost Atlantische Visserijkommissie en de Internationale Commissie voor de Visserij in de Baltische Zee. Dit geschiedt langs het kanaal door het z.g. « Liaison Committee », het verbindingscomité tussen enerzijds de wetenschap en anderzijds het beleid. Deze binding is van uitzonderlijk belang, omdat hierdoor de basis, het fundament van de beslissingen inzake reglementering van de visserijen wordt gegeven.

In verband met de Noordoost Atlantische Visserijkommissie kan bv. worden verwezen naar de verschillende quoteringssystemen die onlangs voor diverse soorten en visserijgebieden werden ingevoerd, en dit in het licht van een herstel van de overbeviste visstocks. Zo werden op voorstel

van de Raad quoteringen van kracht voor haring in de Noordzee en de Keltische Zee, voor tong, schol, kabeljauw, schelvis en wijting in de Noordzee, voor haring ten Westen van Schotland, voor kabeljauw in de Arctische gebieden, voor tong en schol in het Kanaal, het Kanaal van Bristol en de Ierse Zee, makreel in de Noordzee, het Skagerrak en het Kattegat, enz.

Ten aanzien van de verontreiniging van de zee verstrekt de Raad advies aan de Oslo-Kommissie die de verontreiniging van de zee door dumping reglementeert. Deze adviezen hebben betrekking op de effecten van het lozen van bepaalde stoffen op de levende rijkdommen en hun exploitatie.

Het is ongetwijfeld zo, dat de Raad gezaghebbende rapporten publiceert en adviezen verstrekt die nationaal en internationaal van uitzonderlijke betekenis zijn.

Behalve voornoemde activiteiten gaat de aandacht van de Raad eveneens naar de technische aspecten van de visserij met name vistuig, vaartuig en uitrusting en hun terugslag op de rijkdommen van de zee.

Deze activiteit vermeld ik even afzonderlijk, omdat de jongste tijd meer en meer aan andere reglementeringen dan quoteringen werd gedacht. Om allerlei redenen is men in het bedrijf niet zo gelukkig met systemen van produktiebeperkingen. Er wordt aangevoerd, dat quota-systemen niet waterdicht zijn, dat de controle moeilijk, zoniet onmogelijk is, dat de verdeling van de quota gebaseerd is op gegevens van een voorbije periode en dan ook geen rekening houdt met de evolutie van de visserij en met de toekomstige behoeften en mogelijkheden van de verschillende landen, dat de quota de rentabiliteit van de vloot in gevaar brengen, vermits bij uitputting van bepaalde quota, omschakeling naar andere visgebieden in bepaalde omstandigheden onmogelijk is, of, indien wel mogelijk, hoge kosten met zich brengt, die economisch niet verantwoord zijn.

Dit zijn inderdaad argumenten die aanvaardbaar zijn, maar in het belang van het bedrijf — de toekomst van het bedrijf — zijn dan ofwel aanpassingen aan het systeem noodzakelijk, ofwel moet naar alternatieve oplossingen worden uitgezien.

Persoonlijk geloven we dat in het laatste geval een soort technische reglementering moet worden opgezet. Bijvoorbeeld een beperking van de vlootcapaciteit en een beperking van de visserijinspanning.

Doch ook in dit geval zullen de grondslagen door het onderzoek in het kader van de I.A.O.Z. moeten worden geleverd.

Het is vanzelfsprekend dat deze belangrijke opdrachten en activiteiten, uiterst beknopt weergegeven, verschillende komitees en werkgroepen veronderstellen om de zaken op gang te houden. En meteen tal van vergaderingen meebrengen. Ieder land heeft er echter belang bij « er bij te zijn », want het is in bedoelde komitees en werkgroepen dat de bouwstenen voor het visserijbeheer worden geleverd.

We achten ons dan ook gelukkig dat de werkgroepen « Biologie » en « Techniek in de Zeevisserij » van de Kommissie T.W.O.Z. aan deze werkzaamheden kunnen deelnemen en we achten ons eveneens gelukkig dat er bedrijfsmensen zijn die via deze groepen, meer en meer contact met de wetenschap zoeken en vinden. Hun medewerking is onontbeerlijk en we willen hen dan ook danken voor deze vruchtbare samenwerking in het afgelopen jaar.

We kunnen anderzijds ook begrijpen dat er bedrijfsmensen zijn die deze activiteiten in het kader van de I.R.O.Z. als een « mysterieuze zaak » beschouwen. Zoals we vorig jaar in het Kerstnummer schreven, kunnen besprekingen en overleg klaarte brengen en waar twijfel en onzekerheid tegenover zekerheid en waar overeenstemming — die nog geen zekerheid is — tegenover onenigheid staan, mag en moet dit worden doorgepraat.